

ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

Έτος Β΄.

Έν Αργουστολίω τῇ 17 Μαρτίου 1907.

Ἄριθ. 54.

Η ΣΤΥΓΕΡΑ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΤΟΥ ΜΑΡΙΝΟΥ ΑΝΤΥΠΑ.

Πῶς ἀνηγγέλη τὸ φορικῶδες γεγονός—Τὸ βαρὺ πένθος τοῦ κόσμου—Τὰ Τηλεγραφήματα.

Θλιβερώτατον τηλεγράφημα διεβιάσθη τὴν πρωίαν τοῦ παρελθόντος Σαββάτου 10 Μαρτίου πρὸς τὸν κ. Σπ. Ἀρσένην ἐξ Ἀθηνῶν ἀγγέλλον τὴν ἐν Θεσσαλίᾳ δολοφονίαν τοῦ ἡμετέρου συμπολίτου, τοῦ γνωστοῦ διὰ τὰς κοινωνιστικὰς αὐτοῦ ιδέας καὶ διὰ τὴν ἐνεργητικὴν αὐτοῦ δρασίαν ἐν Κεφκλληνίᾳ καὶ Θεσσαλίᾳ. Μαρίνου Ἀντύπα. Ἡ ἀναγγελία τῆς δολοφονίας τοῦ προσφιλοῦς ὑποστηρικτοῦ τοῦ εὐράτου, ἐφαίνετο ἀπίστευτος, ἐνῶ ἐτρέφωμεν τὴν ἐλπίδα ὅτι ἴσως ἦτο διάδοχος ἢ ὅτι τοῦλάχιστον δὲν ἔλαβε ἡ ὑπεροχὴ ἐκεῖνη μορφή ἀμέσως τὸν θάνατον. Πλὴν κκιῆ μοίρα τὸ πρῶτον τηλεγράφημα ἠκολούθησαν καὶ δεύτερον καὶ τρίτον ἀποσταλλόμενα πρὸς τὸ Λαϊκὸν Ἀνεγνωστήριον, ὅπου δι' ἀκατάπτου ἐργασίας ὁ Μαρτίνος Ἀντύπας εἶχεν ιδρύσει. Πλείστα τηλεγραφήματα ἐκ Θεσσαλίας ἀπεστέλλαν ἐκ φίλων τοῦ δολοφονηθέντος πρὸς τοὺς ἐνταῦθα συγγενεῖς των, καὶ ἡ ἀπαισία φήμη κτεταλμάνεν ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον ἔδρασε. Τὸ γενικὸν πένθος ὅπου παρήγαγεν ἡ ἀνέλπιστος εἰδήσις, δυσκόλως δύναται κανεὶς νὰ περιγράψῃ ἀρῶν δὲν ἔμεινε πολίτης ὅστις νὰ μὴ φορηθῆ δακρύων καὶ διερωτῶν μετὰ συντετριμμένης καρδίας νὰ μάθῃ λεπτομερίας περὶ τῆς δολοφονίας.

Τὸ γενικὸν ὅμως πένθος ἐξεδηλώθη κυρίως τὴν ἐπομένην. Ἡ Κυριακὴ ἀνέτειλε συννεφώδης καὶ μελαγχολικὴ, ἐνῶ ἀρχαῖοι ψεκασμοὶ, ἠμπόδιζον ἐνίοτε τὰς ἐν ὑπαίθρῳ συνκηροίσεις. Ἡ πόλις τοῦ Ἀργουστολίου εἶχε λάβῃ πλέον πένθημον ὄψιν. Αἱ μερίστια σημαῖα τῶν σώματιών, ἡ ἀραιὰ εἰς ἐνδείξιν πένθους τοῦ μεγάλου κώδωνος τοῦ ὀρολορίου κρούσις, αἱ πυκνὰι συνκηροίσεις τοῦ κόσμου ἐπὶ τῆς μορφῆς τῶν ὁποίων κατεφαίνετο ἡ ἐκδήλωσις ψυχικοῦ κλονισμοῦ καὶ ἐχρηάσαστο ἡ πένθημος εἰκὼν τῆς θλίψεως καὶ τῆς ἀπαρνώσεως, προέδιδον τὴν ἀμετρον λύπην ἣν πάντες ἀσπασίτως ἠσθάνθησαν ἐν τῇ ἡμετέρᾳ κοινωνίᾳ ἐπὶ τῷ ἀγγελλομένῳ τῆς στυγεραῆς δολοφονίας.

Περὶ τὴν 11ην τῆς προάρας ἐλήθη τὸ κάτωθι τηλε-

γράφημα ἐκ Βόλου, τοῦ διευθυντοῦ τῆς ἐγκρίτου συναδέλφου «Πανθεσσαλικῆς».

Λαϊκὸν Ἀνεγνωστήριον—Ἀργουστολίον.

Ἰωάννης Κυριάκος, ἐπιστάτης Ἀρισταίδου Μεταξῆ ἐδολοφόνησε πιστωλίῳ νύκτωρ Μαρτίνον Ἀντύπαν. Λεπτομεριῶν στεροόμεθα.

»Πανθεσσαλική».

Τὴν μεσημβρίαν ἀρίκετο εἰς τὸν λιμένα μας τὸ ἀτυόπλοιο «Δελφίν» ὅπου ἔφερον ἐφημερίδας, αἵτινες αὐθωρεὶ ἐγένοντο ἀνάγκαστοι. Σχεδὸν ὅλοι αἱ ἐφημερίδες τῆς πρωτευούσης διὰ μακρῶν ἀναγράφουσιν τὸ θλιβερόν γεγονός πληρῆς αἱ εἰδήσεις αὐτῶν φαίνονται ὅπως ἀντιπρακτικαὶ καὶ ἀπίθανοι, κατὰ φυσικὸν δὲ λόγον αἱ ἀληθέστεραι πληροφορίαι ἐν τῷ παρόντι, δεόν νὰ θεωρηθῶσιν αἱ ἡμέτεραι ληρηθεῖσαι ἐκ Βόλου καὶ Ἀθηνῶν καθ' ἃς ὁ Ἀντύπας ἐδολοφονήθη νύκτωρ ἐν τῷ δωματίῳ αὐτοῦ.

Ἡ ἐφημερίς «Ἀκρόπολις» ἀναγράφουσα τὸ ἀπίσιον γεγονός τῆς δολοφονίας προσθέτει :

«Τὸ ἀναγγελλὸν τὴν δολοφονίαν τηλεγραφ. ληρθὲν χθὲς περὶ τὴν 1 μ. μ. πρὸς τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Ξενοδοχείου «Ἐρμῆς» κ. Δημηκιοπούλου, ἔχει ὡς ἐξῆς.

Ραψάκη 6η π. μ. Ξενοδογ. «Ἐρμῆς».

Μαρτίνον Ἀντύπαν ἐδολοφόνησαν. Ἀπαντήσατε ἐάν Σκιαδρῆσις εὐρίσκειται Ἀθήνας. Παναγῆς Σκιαδαρῆσις.

Ὁ θεῶς ὅμως τοῦ δολοφονηθέντος κ. Γ. Σκιαδρῆσις εἶχεν ἀναχωρήσῃ χθὲς (9 Μαρτίου) διὰ τὸ ἐν Θεσσαλίᾳ κτήμα του καὶ δὲν ἐπρόφρασεν οὕτω νὰ λάβῃ γνῶσιν τῆς θλιβεραῆς εἰδήσεως.

Ὁ Μαρτίνος Ἀντύπας εἶνε γνωστοτάτη φυσιογνωμία ἐν Ἀθήναις. Μετὰ τὴν πελωρίαν ρεμπούμπλικάν του, τὴν λεοντώδη μορφήν του καὶ τὸ ἀνδρικώτατον παράστημά του, ἐτάραζε τοὺς Ἀθηναίους κύκλους τὸ πρῶτον κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ πολέμου, ὅτε ἀπὸ τοῦ ἐξώστου τοῦ Ξενοδοχείου τῶν «Μυκηθῶν» ἐν τῇ πλατείᾳ τῆς Ὀμοιοῆς ὁμίλησε θεμιτάτα καὶ ἀπρεκαλύπτως κατὰ τῆς Βασιλείας καὶ τῆς δόξσεως τοῦ Διαδόχου ἐν τῷ πολέμῳ, συστήσας εἰς τὸ πλῆθος ν' ἀπαιτήσῃ τὴν ἀναστολήν τῶν ἀρξαμένων τότε περὶ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
ΑΙ.Σ.Σ.Φ4.0014.Υ1.0051

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ειρήνης διαπραγματεύσεων και την εξηκολούθησιν του πολέμου μέχρις εσχάτων, ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἔθνους. Ἡ ἐξουσία δὲν ἐτέλειτο ἐν τῇ ἐπ' αὐτοῦ χεῖρα εὐθὺς ἀμέσως τότε, ἐνεκα τοῦ ἐπικρατοῦντος μεταξὺ τοῦ λαοῦ δι' ἀτυχήματα τοῦ πολέμου ἐρεθισμοῦ. Μετὰ τινὰς ὅμως ἡμέρας συνελήφθη παρὰ τὴν πλατείαν τοῦ Συντάγματος καὶ δικασθεὶς καταδικάσθη εἰς φυλάκισιν τὴν ὁποίαν ἀπέτισεν ὁλόκληρον. Μετὰ τὴν ἀποφυλάκισιν του ἐγκατεστάθη εἰς τὴν πατρίδα του Κεφαλληνίαν ὅπου ἐξέδωκεν ἐφημερίδα ἐν Ἀργυροπόλει ὑπὸ τὸν τίτλον ἢ «**Ἀνάστασις**». Μετὰ τὴν ἀποτυχίαν του δὲ ὡς βουλευτοῦ κατὰ τὰς παρελθούσας ἐκλογὰς ἐγκατεστάθη ὡς Διευθυντὴς τῶν ἐν Θεσσαλίᾳ κτημάτων τοῦ θεοῦ του κ. Γ. Σκιαδαρέση, ἐγκατασταθέντος ἐν Ἑλλάδι ἐκ Ρουμανίας. Ἐκεῖ ὁ Ἀντύπας ἐξηκολούθησεν τὴν ὑπὲρ τῶν πασχουσῶν τάξεων εὐεργετικὴν ἐνεργειάν του καταπίεσας καὶ τὸν θεῖον του ὅπως συγκατανεύσῃ εἰς τὴν πλήρη χειραφέτησιν τῶν ἐν τῷ κτήματι του χωρικῶν. Αἱ ἐνεργεαὶ του ὅμως καὶ αἱ ἐπιτυχιαὶ αὐτοῦ ἐξηρέθισαν ἐναντίον του τινὰς ἐκ τῶν μεγάλων γαιοκτημόνων τῆς Θεσσαλίας, οἵτινες παρέστησαν αὐτὸν εἰς τὰς Ἀρχὰς ὡς ὑποκινούντα ἐπικίνδυνον ἐρεθισμὸν τῶν ἐν Θεσσαλίᾳ ἀγροτῶν κατὰ τὸν κυρίων των. Ὁ νομάρχης Καρίσσης ἐσπευσε νὰ τὸν καλέσῃ παρ' αὐτῷ καὶ τῷ ἀπηύθυνε αὐστηρὰς παρατηρήσεις, Ὁ Ἀντύπας τότε, πληροφορηθεὶς ὅτι ὁ κύριος ὑποκινητὴς τῶν κατ' αὐτοῦ παραστάσεων ἦτο ὁ βουλευτὴς Ἀγιοῦ καὶ γαιοκτημὸν ἐν Θεσσαλίᾳ κ. Ἀγαπ. Σλήμαν, ἐσπευσε εἰς Ἀθήνας, ὅπου συναντήσας αὐτὸν ἐν τῇ Πλατείᾳ τοῦ Συντάγματος, τὸν ἐρράπισεν. Ὁ Ἀντύπας εἰσήχθη εἰς τὸ Πληρωματικόν, ὅπου καταδικάσθη εἰς 15 ἡμερῶν φυλάκισιν. Ἡ ἀπολογία του κατὰ τὴν δίκην, δημοσιευθεῖσα ὁλόκληρος εἰς τὰς ἐφημερίδας καὶ τὰ κατ' αὐτὴν ἀποκαλυφθέντα περὶ τῆς οἰκτρᾶς καταστάσεως τῶν ἀγροτῶν ἐν Θεσσαλίᾳ καὶ τῶν ὑπὲρ αὐτῶν ἀποτελεσματικῶν ἐνεργειῶν τοῦ Ἀντύπυ, διέθεσαν ἐνθουσιωδέστατα τὴν κοινὴν γνώμην ὑπὲρ αὐτοῦ.

Τὸ «**Ἄστυ**» μακρὸν λόγον ποιεῖται περὶ τῆς δολοφονίας. «**Ἡ λυπηροτάτη**, λέγει, εἰδήσις ἐπαναφέρει καὶ πάλιν εἰς τὴν μνήμην μας ἕνα ἀπὸ τοὺς περιεργότερους τῆς ἐποχῆς μας τύπους, τὸν ἀγρίως δολοφονηθέντα Μακρίνον Ἀντύπαν.

Ἡ θύελλα τοῦ 97 τὸν ἀνύψωσεν ἕνα ἀνήσυγον ἀπόγνωμα εἰς ἐξώστην τῆς πλατείας Ὀρμενίου. Πλήθος πολὺ τὸν ἤκουε ραπίζοντα διὰ λόγου ἐγερτικοῦ τῆς αἰσθήσεως τῶν νεκρωθέντων τότε ἀπὸ τὸ δικητήριον τῆς συμφορᾶς Ἑλλήνων, Πῶς ἦτο; Πῶς ἐλέγετο; Ἄγνωστος ἦτο, καὶ ἐλέγετο ρήτωρ! Σικανὴ φυσικὴ εἰς ὅλας τὰς ἐθνικὰς θυέλλας.

Τὸ πλῆθος τὸν ἐχειροκρότησε καὶ τὸν ἐπευφήμησε. Ἦτο καὶ αὐτὸς τῆς γνώμης ἐνῶ ὁ στρατὸς εἶχεν φθάσει εἰς τὰς Θερμοπύλας, ὅτι εἶχομεν καθῆκον ὅλοι σὺν γυναίξῃ καὶ τέκνοις νὰ ἐρμήσωμεν κατὰ τοῦ ἐχθροῦ μετὰ τὴν τελευταίαν ἐρημνὴν τῆς ἀπελπισίας. Ἄλλ' εἰς τὸν χειμῶνον τοῦ λόγου του ἐξέφυγεν μίαν φοῶσις, ἢ ὅπου τὸν ὠδήγησεν εἰς τὸ δικητήριον. Ἐκεῖ ἀπολογούμενος ἀπεκλύσθη ποῖος ἦτο. Ἦτο ἕνας νέος Ἕλληνας, ἐξ ἐκείνων εἰς τοὺς ὁποίους τὸ ἐγχεσθῆναι εἰσέδωκε βαθυτέρα καὶ ἐπύκνεσε περισσότερον. Ὁδῆγηθη εἰς τὰς φυλακὰς, κατὰδικος πλέον, ἀλλὰ κριθεὶς ὡς ἄνομος. Τούτο τοῦ ἦτο ἀκατόν.

Κατὰ τὰς τελευταίας ἐκλογὰς ἐξέθεσεν ὑποψηφιότητα

βουλευτοῦ. Οἱ ἄλλοι ὑποψήφιοι τὸν ἐπολέμησαν ἀγρίως. Ὁ Ἀντύπας εἰς τὴν προκήρυξίν του ἐγραφε. **Δὲν θέλω νὰ μὲ ψηφίσῃ κανεὶς ἂν δὲν εἶναι Σοσιαλιστῆς!** Φυσικῶς τῷ λόγῳ ἀπίστευε.

Ἦλθεν ἐντούτοις δεύτερος ἐπιλαχόν. Ἦτο τελειόφοιτος τῆς Νομικῆς. Δὲν εἶχεν μόνον ἰδέας. Εἰς τὸ Ἀργυροπόλει ἱδρυσε λαϊκὸν ἀνεγνωστήριον καὶ διδαστήριον.

Ἡ Ἐφαρμογὴ τῶν Ἰδεῶν του.

Τὸν ἐπαναβλέπομεν εἰς τὴν Θεσσαλίαν ριπτόμενον μετὰ ὅλας τὰς δυνάμεις του εἰς τὴν μητέρα Γῆν, καὶ πάλιν χάριν τοῦ λαοῦ. Κληθεὶς ἀπὸ τὸν μεγάλον γαιοκτημόνα Σκιαδαρέσην, θεῖον του, ὡς διευθυντὴς τῶν κτημάτων του, ἤρπασε τὴν εὐκαιρίαν νὰ λύσῃ τὸ ἀγροτικὸν ζήτημα εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον ὑπὲρ τῶν ἀγροτῶν. Ἐκκεμε λοιπὸν τὰ πάντα διὰ τοὺς ἐκεῖ ἐργάτας. Τοὺς ἐδίδασκεν, ἐφρόντιζε νὰ ἀνοίξῃ τὰ μάτια των, παρὰ τὸ συμφέρον τοῦ γαιοκτημόνου. Ἄλλὰ δὲν ἐπρόδιδεν τὸν γαιοκτημόνα. Ὁ κύριος τοῦ κτήματος ὁ θεῖος του Σκιαδαρέσης, εἶνε κατ' εὐτυχίαν συμπτῶνιν. . . . σοσιαλιστῆς καὶ αὐτός!

Ὁ πτωχὸς Ἐυαγγελιστῆς.

Ἡ ἐποχὴ μας δὲν εἶνε καθόλου θαυμασία. Οἱ λευκοὶ ἄνθρωποι μετὰ εἰς χιλιάδας μὴ λευκῶν εἶνε τότεν δυσσεύρετοι, ὥστε νὰ τοὺς παρατηροῦμεν μετὰ περιέργειαν ὅταν περνοῦν.

Καὶ αὐτὸς ὁ δολοφονηθεὶς πτωχὸς κοινωνικὸς εὐαγγελιστῆς, ὁ Ἀντύπας, ὁ μὴ θέλων τίποτε διὰ τὸν ἑαυτόν του, ἀλλὰ πολλὰ διὰ τοὺς ἄλλους, ὁ πρόθυμος νὰ σᾶς φιλήσῃ ὅταν τοῦ προσπατεῦτε τὰς ἰδέας, ἀλλὰ νὰ σᾶς ὑβρίζῃ ὅταν τελημήτατε νὰ τοῦ προσπατεῦσθε τὸ συμφέρον, αὐτὸς ὁ ἀλτρουϊστῆς καὶ ὁ τίμιος, ἦτο βέβαια ἕνας ἐκ τῶν ἑλλήνων, διὰ τοὺς ὁποίους ὁ Διογένης σήμερον θὰ ἤναπτε λύχνον!

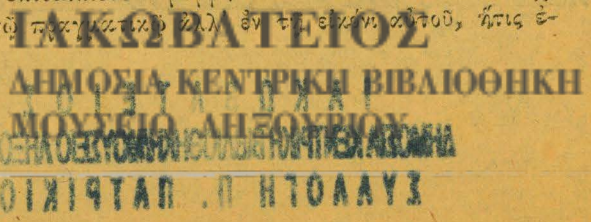
Ἡ συγκίνησις τῶν Κεφαλλήνων.

Ἄμα ὡς ἐλήθησαν τὰ ἐν λόγῳ τηλεγραφήματα καὶ διεδόθη ἡ εἰδήσις τῆς δολοφονίας ἐνταῦθα, μεγάλη συγκίνησις κατέλαβεν τοὺς ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ Κεφαλλήνας οἱ ὅποιοι ἰδιαίτερος ἐξέτιμων καὶ ἠγάπων τὸν Μ. Ἀντύπαν. Ὅλοι δὲ μέχρι βαθείας νυκτὸς ἐσπεύδον νὰ ζητήσωσι τηλεγραφικῶς νεωτέρας πληροφορίας.»

Ὁ Λαὸς εἰς τὸ Ἀνεγνωστήριον.—Κοσμοπλημμύρα, —οἱ ἐκφωνηθέντες λόγοι—τὸ πένθος

Μένθημα προσκλητήρια ἐκάλεον τὰ μέλη τοῦ Λαϊκοῦ Ἀνεγνωστηρίου ἢ «Ἰσότης». Περὶ τὴν 7ην δὲ τῆς ἐσπέρας κοσμοπλημμύρα ἀληθῶς κατέλαβε τὸ Λαϊκὸν κατάστημα. Φίλοι τοῦ δολοφονηθέντος ἐκ τῶν ἐξοχῶν ἄμα τῇ ἀναγγελίᾳ τοῦ θλιβεροῦ γεγονότος κατήλθον εἰς τὴν πόλιν καὶ ἐνωθέντες μετὰ τοῦ περιλήπου πλῆθους περιεκύκλιον τὸ μαρτυρικὸν τοῦτο ἱδρυμα ἐπὶ τοῦ ἐξώστου τοῦ ὁποίου ἐκυμάτιζε μεσίστιος ἢ ἐρυθρὰ Σοσιαλιστικὴ σημαία.

Τὸ πλῆθος ἐν ἀκρατῆτῳ συγκινήσει ἀντίκουζε τὴν συμπαθῆ καὶ ἐπιβάλλουσαν μορφήν τοῦ διδασκάλου του οὐχὲν πλέον ἐν τῷ πρῶτῳ ἔλλ' ἐν τῇ ἐκκλήσῃ αὐτοῦ, ἥτις ἐ-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΠΟΥΛΙΣΙΟ ΛΑΕΣΟΠΟΛΙΣ
 ΓΡΑΦΕΙΟ ΠΡΟΕΚΤΙΜΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΜΗΘΕΩΝ
 ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟΤΗΤΑ
 7011919474 Π. Η ΤΟΛΛΑΥΣ

κρέματο πρὸ τῆς ἐδοξας καὶ προχείρου βήματος τοῦ Ἀναγνωστηρίου, ἐνῶ μετὰ τῆς εἰκότος τοῦ ἀειμνήστου Ἱερέρχου μας Δόριξ, τοῦ ἐξ Ἰσίου προσριλοῦς εἰς τὸ πλῆθος, τῶν ἡρώων τοῦ 21 κ.λ. ἀπέτελει Πίνθεον, μακρύτερον. Σκιαγραφήσας τὸν Μ. Ἀντύπαν, ἐπλεξε τὸ ἐγκόμιον τοῦ ἀνδρός καὶ ἐξῆρε τὴν μορφωτικὴν του ἐργασίαν ὁ Ν. Μαζαράκης τελειόφοιτος τῆς Φιλολογίας εἶτα δὲ ὁ δικηγόρος Ν. Αὐγκούρης τονίσας τὴν ἀνάγκην τοιούτων συμπλασιῶν καὶ συμβουλευσας τοὺς ἀκροατὰς ὅπως ἀγρυπνοὶ παρακολουθήσωσι τὴν πορείαν τῶν ἀνακρίσεων καὶ συντελέσωσιν καὶ οὗτοι πρὸς ἀνακάλυψιν τοῦ ἠθικοῦ αὐτουργοῦ τοῦ ἐγκλήματος. Εἶχεν ἤδη σημάσει καὶ ἡ 9η καὶ τὸ πλῆθος ἀπήρχετο τοῦ Ἀναγνωστηρίου ἐν συγχινήσει.

ΤΟ ΟΥΡΑ ΤΗΣ ΙΔΕΑΣ.

Τὸ νὰ συμπάσχη κάνεις μετὰ τῶν ἀποκλήρων τῆς κοινωνίας καὶ νὰ ἐργάζεται ὑπὲρ τῆς βελτιώσεως τῆς τύχης αὐτῶν, ἰδοὺ τὸ ὄνειρον πάσης εὐγενούς καὶ γενναίας καρδίας. Πᾶς πόθος πρὸς βελτιώσιν τῆς κοινωνίας, ἰδοὺ τί ἐστὶ Σοσιαλισμός, κατὰ Προυδῶν.

ὑπὸ τοῦ φλογεροῦ τούτου αἰσθημάτων, τῆς βελτιώσεως τῶν ἀθλιῶν ὄρων, ὑφ' ἃς ζῶσιν τὰ θύματα τῆς πενίας καὶ ἀμαθείας, διάπνεομενοι οἱ μέγιστοι τῶν ἀνδρῶν, ἐπεσαν θύματα τῆς ἑαυτῶν ἰδέας κατὰ τε τὴν ἀρχαιότητα καὶ τὴν σύγχρονον ἐποχὴν, ἐνῶ ἡ Ἱστορία παρέλαβε τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἀγαλλουμένη καὶ χροῦτοῖς γράμμασιν ἀνέγραψεν ἐν ταῖς δέλτοις αὐτῆς.

Τοιοῦτον τι τέλος ἔλαβε καὶ ὁ ἀκαμάτος ἐργάτης, ὁ ἐνδελεχῶς ἐργαζόμενος ὑπὲρ τῆς ἀνορθώσεως τῶν κοινωνικῶν θυμάτων, ὁ διαπρήσιος κήρυξ τῶν ζωντανῶν ἀληθειῶν καὶ μεγάλθυμος ὄντως, συμπολίτης ἡμῶν, Μαρίνος Ἀντύπας.

Ὁ Ἀντύπας ἀπὸ νεαρωτάτης ἡλικίας ἀπέδειξεν εὐοίωνα τεκμήρια τοῦ ἱεροῦ αὐτοῦ πυρός καὶ τοῦ ὑπερανθρώπου ἀλτροῦτισμοῦ του, χάριν τοῦ ὁποίου περιεφρόνει τὸ ἀτομικὸν συμφέρον καὶ ἐτάσσετο εἰς τὴν πρώτην πάντοτε γραμμὴν, ἐν τῷ κρατεροῦ αὐτοῦ ἀγῶνι. Ἄλλ' ἐπὶ τέλους ἐπέσεν! Ἐπέσεν ἐνδόξως, ἀναβὰς τὸν νέον Γολγοθᾶ! Ἐπέσεν ἐργαζόμενος ὑπὲρ τῆς χειραφετήσεως τῶν δυστήνων γεωργῶν τῆς Θεσσαλίας, τῶν εἰλώτων ὀλίγων προνομιοῦχων ἠηρητῶν, τῶν τιμαριούχων τῆς Θεσσαλίας! Ἐπέσεν 35 μόλις ἐτῶν! Ἐθριάμβευσεν ὅμως ἡ Ἰδέα ἧτις πρὸ τῆς ἐμφανίσεως τοῦ Ἀντύπα ὑπελάμβανε, νῦν δὲ κατίστη ἐναργής. Ἐπέσεν, πρῶτον θῆμα τῶν ζωντανῶν ἰδεῶν τοῦ Κοινωνισμοῦ, ἐν Ἑλλάδι, ἐνῶ ἀρετὴν σπῆρον ἔχει σπείρει.

Ἡ ἀραοπέζουσα εὐγλωττία του, τὸ ἐπιβάλλον παρασημασίαν του καὶ τὸ ἀδρὸν τῶν ἐπιχειρημάτων αὐτοῦ, ἡ προθυμία του εἰς τὸ νὰ τρέχη ἀρωγὴς τῶν δυστυχῶν, ἠθικὸς καὶ ἠλικῶς, παρέσχον εἰς αὐτὸν ἀρκετοὺς ὀπαδοὺς ἢ μᾶλλον ζήλωτας.

Ἦς ἐλπίσωμεν ὅτι ἡ ἀγάπη πρὸς τὰς ἰδέας καὶ

τὴν μνήμην τοῦ μάρτυρος, θέλουσιν ἐμπνεύσει εἰς ἡμᾶς τὸ θάρρος, ἵνα συνεχίσωμεν, καὶ ὅσον δυνάμεθα, τὴν ἀνθρωπιστικὴν τοῦ Ἀντύπα ἐργασίαν, διὰ τῆς διατηρήσεως τῶν μορφωτικῶν κέντρων ἅτινα ὁ δολοφονηθεὶς συνέστησεν, εἰς τὰ ὁποῖα προσερχόμενος ὁ λαὸς θ' ἀποκτᾷ ὠφελίμους γνώσεις καὶ τὰς βάσεις ἠθικοῦ βίου.

Διότι μόνον διὰ τῆς συντηρήσεως καὶ τοῦ πολλαπλασιασμοῦ τοιούτων λαϊκῶν κέντρων, ἅτιν' ἀφθονοῦσιν εἰς τὰς πόλεις τῆς πολιτισμένης Ἑυρώπης καὶ τῆς Βουλγαρίας ἀκόμη, δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ διαπαιδαγωγῆσις τοῦ λαοῦ, τῆς ὁποίας προῖόν θὰ εἴη ἡ ἐπίγνωσις τοῦ μεγέθους καὶ τῆς σημασίας τῶν πολιτικῶν ἐλευθεριῶν καὶ ἡ ἐκλογὴ ἀξίων ἀντιπροσώπων τοῦ λαοῦ ἢ κατάρτισις τῶν αἰσχροῶν μέσων δι' ὧν ἐπιτυγχάνεται ἡ ἐκλογὴ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ λαοῦ, καὶ ἡ βελτιώσις ἐν γένει τῆς ζωερῆς ταύτης καταστάσεως, ὑφ' ἣν διάγομεν.

Καθ' εἷς, εὐγενῶν αἰσθημάτων ἄνθρωπος, καθῆκεν ἔχει νὰ προσέρχεται εὐχαρίστως εἰς τὰ μορφωτικὰ ταῦτα ἰδρύματα καὶ νὰ μεταδίδῃ ἀπὸ βήματος ἐκείνων τὰς ποικίλας γνώσεις του εἰς τοὺς ἀδελφούς του ἐκεῖνους, εἰς τοὺς ὁποίους αἱ πολλαπλαῖ ἀσχολίαι δὲν ἐπιτρέπουσιν νὰ ἐπιδίδωνται εἰς μελέτας. Καὶ ἂς μὴ δειλιά, τὸ παράπαν, ἔχων ὑπ' ὄψει ὅτι, ὅπου ὁ ἄνθρωπος εἶνε θυσιζόμενος εἰς τὸν ζῆλον τῆς ἀμαθείας, ὅπου ἡ γυνὴ πωλεῖ τὴν τιμὴν, τὴν ἐλευθερίαν αὐτῆς ἀντὶ τεμαχίου ξηροῦ ἄρτου, τὸ δὲ παιδίον διὰ τὰς ἀθλίαις περιστάσεσι ὑφ' ἃς ἔτυχε νὰ γεννηθῇ, καθίσταται κοινωνικὸς ἀπόκληρος, αἱ τοιαῦται διαλέξεις ἀφ' αἰουδήποτε καὶ ἂν προέρχωνται, θὰ εἶνε θεάρεστοι καὶ σωτήρια.

Αὕτη, φρονῶ, ἡ ἐργασία θὰ παρέχῃ τὴν χαρὰν καὶ ἀγαλλίασιν εἰς τὴν ὑπέροχον ψυχὴν, τοῦ ἀκαμάτου ἐργάτου τῆς Προόδου, τοῦ προσριλοῦς Μαρίνου Ἀντύπα, τοῦ ὁποίου τὴν πορείαν τῆς πολυτίμου διὰ τοὺς πολλοὺς δράσεως, μιὰρὰ χεῖρ δολοφόνου ἐπέπρωτο τόσον πρωίμως ν' ἀνακόψῃ.

Σ. Φ. . .

ΝΕΩΤΕΡΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ.

Ἐκτὸς εἰς τὸ Ἀστικὸν Ἀναγνωστηρίον.

Τὸ ψήφισμα.

Τὴν Δευτέραν περὶ τὴν 9ην τῆς πρωίας ἐλήρθη ἐκ Βόλου τὸ κάτωθι τηλεγράφημα.

ΒΟΛΟΣ 11 Μαρτίου ὥρα 12η μ. μ.

Κηδεῖα ἔγινεν σήμερον πρώτην μεταμεσημβριονῆν εἰς Λάρισα. Ἀπαιτήσιν τῶν χωρικῶν ἐνταφιάζεται Λασποχώριον. ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΚΑΘΑΡΑ, τραυματα δύο δικάνου ἔπισθεν, δολοφόνος ΣΥΛΛΗΦΘΕΙΣ προτήχθη Λάρισα.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

« Πανθεσσαλικῆς »

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

Τὸ τηλεγράφημα τοῦτο ἐτυπώθη ἐν ἐκτάκτῳ παραρτήματι τῆς «*Ἀναστάσεως*».

Ἡ «*Ἀκρόπολις*» τῆς 11ης Μαρτίου ἐδημοσίευσεν τὸ κάτωθι τηλεγράφημα περιέχον πλείστας λεπτομερείας περὶ τῆς δολοφονίας.

Τὴν περελθοῦσαν Τετάρτην ὁ Ἀντύπας εὐρίσκατο εἰς Λάρισσαν χάριν τῆς τρις μέχρι τοῦδε ἀναβληθείσης δικῆς τοῦ μετὰ τὸν Νομάρχην κ. Νιώτην. Τὴν πέμπτην ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν καὶ ἐφθάσεν τὴν νύκτα εἰς Πυργετὸν, τὸ ἕτερον τῶν δύο ἐν τῷ κτήματι χωρίων. Εἰς τὰς 11 τὴν νύκτα ἐφονεύθη ὑπὸ τοῦ Κυριακοῦ κατ'οικουόντος εἰς τὸ κάτω πάτωμα τῆς οἰκίας, τοῦ Ἀντύπα διαμένοντος εἰς τὸ ἄνω.

Ἐξ ἄλλου ὅμως εἶνε γνωρίζοντες ὅτι ὁ μακαρίτης Μπαϊνός Ἀντύπας, εὐρισκόμενος ἐνταῦθα πρὸ 20 ἡμερῶν ἔλαθεν ἀγωνόμενος ἀπειλητικὰς ἐπιστολάς. Δι' αὐτῶν ἠπειλεῖτο μετὰ δολοφονίαν ἐὰν ἐτόλμα νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸ κτήμα. Ὁμοίως ἔλαβεν καὶ ὁ θεὸς του κ. Σκιαδαρέσης. Ἡδὲ κληροῦ δὲ εἶχον ἀπειληθῆ πάλιν ἀμφότεροι καὶ διὰ τοῦτο ὁ κ. Σκιαδαρέσης ἐπκυσεν πλέον νὰ μεταβίβῃ εἰς τὸ κτήμα του. Προχθὲς δὲ ἀναχωρήσας ἐντεῦθεν, ἐπρόκειτο νὰ μεταβῇ μόνον μέχρι Βόλου ὅπου θὰ ἐκάλῃ τὸν ἀνεψιὸν του πρὸς συνάντησιν.

Ὁ φονεὺς Κυριακοῦ, τύραννος τῶν χωρικῶν.

Ὁ Ἀντύπας ἐνταῦθα ἐξεφράζετο δριμύτατα κατὰ τοῦ Κυριακοῦ. Παρίστανεν αὐτὸν ὡς φοβερὸν καταπιεστήν τῶν χωρικῶν, ὡς ἀντιδρώντα σατανικώτατα εἰς πᾶσαν ὑπὲρ τῶν χωρικῶν ἐνεργεσίαν του, καὶ ὡς πολλάκις ἀπειλήσαντα αὐτὸν πρὸς ἄλλους. Ὅτε πρὸ 8 μηνῶν ἀνέλαβεν τὴν διεύθυνσιν τοῦ κτήματος ἀπήτησεν εὐθὺς ἀπὸ τὸν θεὸν του τὴν ἐκδιώξιν κατὰ Κυριακοῦ ἐκεῖθεν, συνεπεῖρα ζωηροτάτων διαμαρτυριῶν τῶν χωρικῶν κατ' αὐτοῦ. Ὁ θεὸς του ἔμεινεν σύμφωνος· ἀλλ' ὁ συνδιοκτῆτης κ. Ἀρ. Μεταξῆς δὲν συνεφώνησεν εἰς τοῦτο. Τὸ κτήμα αὐτὸ, 300 γιλ. στρεμμάτων ἠγοράσθη ἀντὶ 1 ἑκατομμ. καὶ 600 γιλ. δραχμ. Τὸ 1/4 τὸ ἠγόρασεν ὁ κ. Σκιαδαρέσης καὶ τὸ ὑπόλοιπον ὁ κ. Μεταξῆς. Ὁ Κυριακοῦ ἦτο ἐπιστάτης ἀπὸ ἐτῶν. Ὁ Ἀντύπας τὸν παρίστανε καὶ ὡς καταχραστήν εἰς βάρος τῶν κυρίων τοῦ κτήματος. Ὁ Κυριακοῦς ἔμαθε τὰς ἐνεργείας τοῦ Ἀντύπα κατ' αὐτοῦ, καὶ ἐπειδὴ δὲν ἠδύνατο πλέον νὰ κάμῃ ὅτι ἤθελεν, εὐρισκόμενος καὶ τοῦ Ἀντύπα εἰς τὸ κτήμα καὶ σθεναρώτατα ὑποστηρίζοντος πάντοτε τὰ δίκαια τῶν χωρικῶν, ἔπνευ μένεα κατ' αὐτοῦ. Ὁ ἐρεθισμὸς καὶ ἡ θλίψις τῶν ἐνταῦθα Κερκλληῶν εἶνε μέγας. Οἱ συμπατριῶται του ἔχουν ἀκράδηντον πεποιθήσιν ὅτι ὁ Κυριακοῦς ὠθήθη ὑπ' ἄλλων ἐνδιαφερομένων, εἰς τὸ ἐγκλημα καὶ ὅτι ἡ ἀγγελθεῖσα συμπλοκὴ μετὰ τὸν Ἀντύπαν ἦτο παρεσκευασμένη. Διὰ τοῦτο συσκέπτονται νὰ διαμαρτυρηθοῦν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ὅπως διεξέλθῃ αὐστηρῶς καὶ ἀνεπηρέαστως αἱ ἀνακρίσεις.

Περὶ τὴν 7ην ἐσπερινὴν ὁ λαὸς συνήλθεν εἰς τὸ Λαϊκὸν Ἀναγνωστήριον ὅπου ὤμιλησεν ὁ Νικόλαος Μαζαράκης. Συνετάχθη ψήφισμα καὶ ἐξελεγει τετραμελὲς ἐπιτροπὴ ἣτις κατέθηκε τοῦτο εἰς τὴν Νομαρχικὴν Κερκλλη. ὅπως διαβιβασθῇ διὰ ταύτης εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων, καὶ ἀπέστειλε τηλεγραφικῶς τοῦτο πρὸς τὰς Ἀθηναϊκὰς ἐφημερίδας, τὸν ἀρχηγὸν τῆς Ἀντιπολιτεύσεως κλ.

ΤΟ ΨΗΦΙΣΜΑ.

Τὰ μέλη τοῦ Λαϊκοῦ Ἀναγνωστηρίου «*Ἰσότης*» καὶ ὁ Λαὸς Ἀργουστολίου συνελθόντες ἐκτάκτως ἐν τῇ αἴθουσῃ τοῦ Ἀναγνωστηρίου ἐπὶ τῇ θλιβερῇ ἀναγγελίᾳ τῆς στυγεραῆς δολοφονίας τοῦ Προστάτου τῶν Ἐργατικῶν τάξεων Μπαϊνίου Ἀντύπα ψήφισαι.

1ον) Νὰ ἐφορασθῶσι τὰ συλλυπητήρια πρὸς τὴν οἰογένησιν τοῦ δολοφονηθέντος ὡς καὶ πρὸς θεῖον αὐτοῦ κ. Γεωργίου Σκιαδαρέσην.

2ον) Ν' ἀναρτηθῇ μεσίστιος ἡ σημαία τοῦ σωματείου ἐπὶ 30 ἡμέρας πρὸς ἐνδείξιν βαθυτάτου πένθους.

3ον) Νὰ παρακληθῇ διὰ τοῦ κ. Νομαρχου Κερκλληῆς ἡ Σεβαστὴ Ἑλληνικὴ Βουλὴ καὶ τὸ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Σ.δ. Ὑπουργεῖον ὅπως ἐνόμηται αὐτῆς ταύτης τῆς Δικαιοσύνης διατάξωσιν αὐστηρὰς ἀνακρίσεις καὶ καταδιωχθῶσιν ἀμιλείκτως οἱ ἐνεχόμενοι εἰς τὴν δολοφονίαν, ὅσον μεγάλαι καὶ ἂν ᾖσιν οὗτοι.

4ον) Νὰ προσκληθῶσιν ἅπαντες οἱ βουλευταὶ Κερκλληῆς καὶ οἱ ἀξιότιμοι κύριοι Ἐλάλης ἀρχηγὸς ἀντιπολιτεύσεως, Γεωργίου βουλευτῆς Πατρῶν Ἑλλάδος Πουτσιμαζάνης καὶ Ἀντόνιος Μομφεράκος καὶ Ἀναγόρουρος Φαρδοῦλης Πρόεδρος Ἐργατικῶν Σωματείων ὅπως ὑψώσωσι φωνὴν πρὸς ἀμεροληπτον ἀπονομὴν τῆς δικαιοσύνης.

5ον) Νὰ προσκληθῶσι εἰ ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεὶ σύλλογοι τῶν Κερκλληῶν, ὅπως ἐξασκήσωσι πᾶσαν νόμιμον ἐπιρροὴν καὶ ἐκανοποιηθῇ ἡ Πατρίς αὐτῶν διὰ τὸ ἀτίμως χυθὲν αἷμα ἐκλεκτοῦ συμπολίτου.

6ον) Νὰ παρακληθῶσιν αἱ Ἐφημερίδες: Ἀθηνῶν, Ἀκρόπολις, Ἄστυ, Ἐσπερινὴ, Πάριος, Σαρπ, Ἐμπρός, Πηληῖς, Ἀστραπὴ, Χρόνος, Ἀλήθεια, Πατρῶν Νέος Αἶων, Πύργου Πατριωμέντα, Βόλου Ἡνωσοσαλικὴ καὶ Ἀργουστολίου Ζιζάνιον καὶ Ἐλευθέρα Γνώμη ὅπως δημοσιεύσωσι τὸ παρὸν ψήφισμα καὶ ὑψώσωσι φωνὴν ὑπὲρ τοῦ ἀδικουσκοτηθέντος Πρώτου Ἑλληνοσ. Σοσιαλιστοῦ, Μπαϊνίου Ἀντύπα.

7ον) Ἀποδεικμάξουσιν διὰ καύσεως τοῦ φύλλου δημοσίᾳ τὴν ἐφημερίδα «*Νέον Ἄστυ*» δι' ὅσα ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 1891 φύλλῳ αὐτῆς ἀκρίτως καὶ ἀνευλαβῶς περὶ τοῦ Μπαϊνίου Ἀντύπα ἀνέγραψε καὶ ἂν οὐδὲν νεκρὸν ἐσεβάσθη.

8ον) Ἴνα οἱ συνελθόντες μεταβῶσιν ἐν σώματι παρὰ τῷ κ. Νομάρχῃ Κερκλληῆς καὶ παρακλέσωσι τοῦτον ὅπως τηλεγραφικῶς διαβιβάσῃ τὸ παρὸν ψήφισμα πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Βουλῆς.

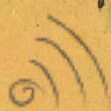
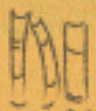
Ἐν Ἀργουστολίῳ τῆς 12 Μαρτίου 1907.

Ἡ ἐκλεγείσα ἐπιτροπὴ

Σ. Ἀρσένης—Ε. Μοσχόπουλος—Ν. Μαζαράκης—
Σ. Φραντζέσκου (Γ. Σ.)

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ΛΑΡΙΣΑ, 10 Μαρτίου.— Ὁ νεκρὸς τοῦ χθὲς ἐν Πυργετῷ φονευθέντος ὑπὸ τοῦ Κυριακοῦ σοσιαλιστοῦ Μπαϊνίου Ἀντύπα μεταφέρθη ταύτην τὴν στιγμὴν, 9 μ. μ., ἐνταῦθα εἰς τὰ ξενοδοχεῖον Μουστάκα, ὅπου πλῆθος ἀπειρον συρρέει.

Λαρίσσα, 11 Μαρτίου.— Ἡ κηδεῖα τοῦ ἀγρίως ἐν Πυργετῷ δολοφονηθέντος προχθῆς Μαρίνου Ἀντύπα ἐγένετο σήμερον τὸ ἀπόγευμα μεγαλοπρεπεστάτη καὶ ἐπιβάλλουσα παρακολουθούσης ὀλοκλήρου τῆς κοινωνίας τῆς Λαρίσσης. Ἡ νεκρική πομπή, προηγουμένης τῆς φιλαρμονικῆς, διὰ τῶν κεντρικωτέρων ὁδῶν κατέληξεν εἰς τὴν Μητρόπολιν, ὅπου ἐψάλλη ἡ νεκρώσιμος ἀκολουθία σεμνοπρεπέστατα. Πρῶτος ὠμίλησεν ὁ κ. Καραπαναγιώτης ἰατρός, μετ' αὐτὸν ὁ κ. Ἀδαμάντιος Νικολαΐδης δημοσιεγράφος, ὁ κ. Λαζόπουλος δικηγόρος καὶ ὁ τηλεγραφεὶτής κ. Τζανάτος, καταθέσας στέφανον ἐκ μέρους τῶν ἐνταῦθα Κεφαλλήνων. Τὰ πλήρη διαρκῶς ἐδάκρυον ἐκ τῆς συγκινήσεως. Μετὰ ταῦτα ὁ νεκρὸς μετεφέρθη εἰς Λατποχώριον, ὅπου θὰ ταφῆ αὐριον, κατ' ἀπαίτησιν τῶν χωρικῶν. Ἐκ τῆς αὐτοψίας τῆς γενομένης ἐν τῷ μητροπολιτικῷ ναῶ ἀπεδείχθη, ὅτι τὸ δεύτερον τραῦμα κατηνέχθη, ἐκ τῶν ὀπισθεν. Ὁ δολοφόνος μετεφέρθη ἀπόψε ἐνταῦθα ἐν συνοδίᾳ.

Ὁ Ἀντύπας ἐπέζησεν μίαν ὥραν κ' ἐξέπνευσε προφέρων τὰς λέξεις « Ἰσότης, ἀδελφότης, ἐλευθερία. » Ὁ δολοφόνος ἐπρόφρασε νὰ ἐγκλεισθῆ εἰς τὸ δωμάτιόν του, καὶ οὕτως ἐτώθη ἐκ τῶν περικυκλωτῶν τῶν τὴν οἰκίαν χωρικῶν, οἵτινες ἐλάτρευον τὸν Ἀντύπαν.

Οἱ χωρικοὶ εἶνε ἀποφασισμένοι νὰ ἐγείρωσιν Ἀνδριάντα ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ δολοφονηθέντος. Ὁ Ἀντύπας ἐπρόκειτο νὰ ἰδρύτῃ ἐν Λαρίσσει σοσιαλιστικὸν σύλλογον, εὐρῶν πρόθυμα πολλὰ σημαίνοντα πρόσωπα.

Τηλεγράφημα τοῦ Συλλόγου τῶν Φιλελευθέρων Βόλου.

Περὶ τὴν 9ην πρωΐνῃ τῆς Τρίτης ἐλήφθη ἐκ Βόλου τὸ κάτωθι τηλεγράφημα, ὅπερ ἐτυπώθη εἰς ἕκτακτον παράρτημα τῆς « Ἀναστάσεως. »

ΒΟΛΟΣ 12|25 Μαρτίου ὥρα 6 10' μ. μ.

ΛΑΓΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΡΙΟΝ—ΑΡΧΟΣΤΟΛΙΟΝ.

Σύλλογος Φιλελευθέρων Βόλου θρηνεῖ ἀπαρηγόρητος πολῦτιμον σύντροφον καὶ μεγαλοδεάτην ΜΑΡΙΝΟΝ ΑΝΤΥΠΑΝ δολοφονηθέντα, διότι συνηγόρη εὐδοκίμως ὑπὲρ τῶν παραγκωνιζομένων δικαιωμάτων Κελλῆρου καὶ ἐργάτου. Θεσσαλικὸς λαὸς ἀπώλεσεν πολῦτιμον προστάτην καὶ ἀφιλοκερδῆ φίλον. Ἐννοούμενος μετ' ὑμῶν ἐν τῷ κοινῷ πένθει, ἀδελφοί, παρακαλοῦμεν πιστεύετε ὅτι ἐκλάσσηται ΜΑΡΙΝΟΝ Λας, ὅπως

τὸν κλαίει ἡ γεννήτασα αὐτὸν πατρίς Κεφαλληνία, ἐκ τοῦ οὐρανοῦ σκηνώματος ἄς εὐλογῆ καὶ ἄς ἐνισχύτῃ τὸ ἱερὸν ἔργον οὐτινος ὑπῆρξεν ὁ ἐνλουτιωδέστερος ἐργάτης ἐπὶ τῆς γῆς καὶ χάριν τοῦ ὁποίου ἐστ' ἐρήθη τῆς πολυτίμου ζωῆς του.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον

Ι. Χρυσοβελώνης, Μουσούρης, Κιαδῆμος Ἀγγελίδης, Δ. Κουκιάδης, Κ. Μπαλαφούτης.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΟΥ ΠΥΡΓΕΤΟΥ ΑΠΕΙΛΟΥΝΤΑΙ ΚΑΙ ΧΕΙΡΟΤΕΡΑ

ΤΙ ΓΡΑΦΕΙ ΤΟ « ΣΚΡΙΠ ».

Ἡ μὴ ταχεῖα θεραπεία καὶ ἐπανόρθωσις ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ ἀναφυέντος ζητήματος ἐν Πυργετῷ, διὰ τὴν ὅλως παράνομον κατάργησιν τῆς κεκτημένης ἀκινήτου περιουσίας καὶ πρὸ ἀμνημονεύτων χρόνων ὑφισταμένης Κοινοῦ τῆς τοῦ εἰρημένου χωρίου Πυργετοῦ ἐπέφερε δυσάρετα ἀποτελέσματα καὶ θὰ ἐπέλθωσι μείζονα τούτων, ἐάν ἡ Κυβέρνησις δὲν σπεύσῃ νὰ ἐπανορθώσῃ τὸ προσγεγόμενον τῇ Κοινοῦτῃ ἀδίκον καὶ δὲν τερματίσῃ τὴν ὅλως ἐκρυθμον δημιοεργηθεῖσαν ἐκεῖ κατὰστασιν, τείνουσαν εἰς τελείαν κατατροφὴν τοῦ χωρίου καὶ εἰς τὸν ἐκπατρισμὸν ἀπάντων τῶν κατοίκων του, ἐν ᾧ καθ' ἑκάστην λαμβάνουσι χώραν ἔριδες καὶ διαπληκτικμοὶ μεταξὺ τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου καὶ τῶν ἐπιστατῶν καὶ ἀγροφυλάκων τῶν ἰδιοκτητῶν Ἀρισ. Μεταξῶ καὶ Σκιαδαρέση, οἵτινες θέλουσι νὰ ἐξασκητῶσιν ὅλως βίαια καὶ παράνομα μέσα ἐπ' αὐτῶν.

Ἄλλ' ἡ δικαιοσύνη ὀφείλει ν' νεύρῃ τὴν ἀλήθειαν τῶν αἰτίων τῆς ἐγκληματικῆς ταύτης πράξεως, καθόσον, τύχη ἀγαθῆ, ἐν τοῖς δικαστηρίοις τῆς Λαρίσσης ὑπηρετοῦσι δικασταὶ δραστηρικῶτατοι, ἰκανώτατοι, ἐμπειρότατοι καὶ ἀμερόληπτοι, οἵτινες ἀνύψωσαν τὴν δικαιοσύνην καὶ περιώριταν διὰ τῆς ταχείας καὶ δικαίας καταδιώξεως καὶ τιμωρίας τῶν ἐνόχων τὸ ἀδίκημα.

Σ. Α. Τὸ μόνον σωτήριον μεσον ὅπερ καὶ ἡμεῖς προσδοκῶμεν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.

Εἶνε λίαν ἀκρίβεια ἡ ἀντιγραφή τῶν Κεφαλλήνων διὰ τὴν ἐπιγεγονόσασαν δολοφονίαν. Βιβλιοθήκη ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

Θύμα ἔπεσε ὄχι μόνον ἓνας συμπατριώτης των τόσον συμπαθής καὶ ἀγαπητός, ἀλλὰ καὶ ἓν μέλος πολυτίμον τῆς κοινωνίας, μία ψυχὴ κατ' ἐξοχὴν φιλελευθέρα καὶ ἀλτροῦστικὴ καὶ μία καρδιά γενναία καὶ εὐλαχρῆς, πονοῦσα τὴν λαϊκὴν δυστυχίαν παραδεδομένη εἰς τὴν ιδέαν τῆς ἠθικῆς καὶ ὑλικῆς ἀνυψώσεως τοῦ ἀνθρώπου τοῦ λαοῦ, τοῦ ἐργάτου, τοῦ ἀγρότου, αὐτῶν τῶν ἀγνοτάτων χριστιανικῶν ιδεῶν του, τὰς ὁποίας ὁ Ἄντύπας, ἡ ὁμηρικὴ αὐτὴ ἡ πλημμυροῦσα ἀπὸ φῶς καὶ ζωὴν καὶ νεῦρα φύσις, εἶχε τὸ θάρρος νὰ θέσῃ εἰς ἐφαρμογὴν ἐν τῇ διευθύνσει τοῦ μεγάλου κτήματος τοῦ θεοῦ του, ἔπεσε θύμα, ἀλλὰ καὶ μάρτυς καὶ ἥρωας ὁ ἀνάνδρως δολοφονηθεὶς Κεφαλλῆν.

Ἡ Δικαιοσύνη βεβαίως θὰ πράξῃ τὸ καθήκον της, οὐδὲ θὰ σταματήσῃ εἰς τὸν δρόμον της, ἐάν αἰφνης εὐρεθῇ πρὸ στοιχείων καθιστῶντων περισσότερον ἀποτρόπαιον τὴν ἀγρίαν δολοφονίαν.

«Σκρίπ» 12ης Μαρτίου 1907.

Ἡ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΤΟΥ ἈΝΤΥΠΑ.

Ἐκείνο τὸ ὅποιον προεἶδομεν ἀποδεικνύεται ἀληθές. Ἐκ τῶν λεπτομερειῶν τὰς ὁποίας δημοσιεύουσιν αἱ ἐφημερίδες, προκύπτει ὅτι ὁ Ἄντύπας ἐδολοφονήθη καὶ ὅτι τὴν δολοφονίαν δὲν διέπραξεν οἰκοθεν ὁ Κυριακός. Ἐλπίζομεν ὅτι ἡ δικαστικὴ ἀρχὴ θέλει ἀποκαλύψει τὴν ἀλήθειαν καὶ θέλει τιμωρήσῃ μετὰ τοῦ δράστου καὶ τοὺς ἠθικοὺς αὐτοῦ συνεργοὺς, ἀφοῦ ἄλλωστε εἶναι γνωστὸν, ὅτι ὑπάρχουν πρόσωπα, ἅτινα δὲν ἔβλεπον μὲ καλὸν ὄμμα τὰς πρὸς τοὺς χωρικοὺς τῆς Θεσσαλίας παραχωρήσεις τοῦ Ἀντύπα καὶ τὴν ἐν γένει ὑπὲρ τῶν εἰλωτῶν τούτων ἐνέργειαν αὐτοῦ.

(Ἐφημ. Ἀστραπὴ 12 Μαρτ.)

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ

ΑΝΑΡΓΥΡΟΥ ΦΑΡΔΟΥΛΗ

Προέδρου τῶν ἐργατικῶν σωματείων

Ἀθηνῶν, Πειραιῶς.

Πρὸς τὴν

Ἐπιτροπὴν τοῦ Λαϊκοῦ Ἀναγνωστηρίου— Ἀργοστολίου

Πειραιῶς 14)27 Μαρτίου 1907.

Ἀπαντῶν ὑμέτερον τηλεγράφημα παρακαλῶ βίβαι-

ώσατε μέλη «Ἰσότητος» καὶ λαβὴν Ἀργοστολίου ὅτι ἐνεργῶ δέοντα ἐργατικῶ σωματείῳ Πειραιῶς ὑπὸ προεδρείαν μου. Κυριακὴν τελοῦσι μνημότυνον ὑπὲρ ἀγρίως δολοφονηθέντος προμάχου ἐργατικῶν ἐλευθεριῶν ΜΑΡΙΝΟΥ ἈΝΤΥΠΑ.

Ἀνάργυρος Φαρδούλης.

ΑΝΑΒΟΛΗ ΕΓΚΑΙΝΙΩΝ

τοῦ εἰς Περαιῶτα παραρτήματος τοῦ
Λαϊκοῦ Ἀναγνωστηρίου.

Ἐνεκεν τῆς στυγεραῆς δολοφονίας τοῦ προμάχου τῶν Λαϊκῶν ἐλευθεριῶν καὶ ἰδρυτοῦ τοῦ «Λαϊκοῦ Ἀναγνωστηρίου Ἀργοστολίου» ἀνεβλήθησαν τὰ ἐγκαίνια τοῦ εἰς Περαιῶτα τῆς Δειβαθοῦς τμήματος τοῦ Λαϊκοῦ Ἀναγνωστηρίου, ἅτινα θέλουσιν τελεσθῆ μετὰ ἓνα μῆνα.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Ἀῦριον Κυριακὴν, περὶ τὴν 10 καὶ 1)2 τῆς πρωῆας, τελεῖται ὑπὸ τοῦ Λαϊκοῦ Ἀναγνωστηρίου «ἡ Ἰσότης» μνημόσυνον ἐν τῷ Ἱ. Ναῶ τῆς Ρ. Θ. Σισιοτίσσης, ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ ἐν Πυργετῶ τῆς Θεσσαλίας ἀνάνδρως δολοφονηθέντος ἰδρυτοῦ τοῦ «Λαϊκοῦ Ἀναγνωστηρίου», ΜΑΡΙΝΟΥ ἈΝΤΥΠΑ.

Τὸ ἀτμόπλοιον «Κεφαλληνία» ἐπροτεφέρθη ὅπως μεταφέρῃ ἐκ Ληξουρίου τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ παρευρεθῶσιν εἰς τὸ Μνημόσυνον, μετὰ τὸ πέρασ τοῦ ὁποίου τὸ αὐτὸ ἀτμόπλοιον θέλει μεταφέρει αὐτοὺς εἰς Ληξούριον.

Ἐνεκεν πληθώρας ὕλης ἡναγκάστημεν νὰ παραλείψωμεν τὴν δημοσίευσιν βιογραφικῶν τιμῶν σημειώσεων τοῦ πολυκλαύστου Μαρίνου Ἀντύπα καὶ πλείστων τηλεγραφημάτων ἅτινα ἐκ διαφόρων ἐπαρχιῶν ἀπεστάλησαν, καθὼς καὶ τῶν δύο τελευταίων ἀρθρῶν τοῦ δολοφονηθέντος ἅτινα ἐδημοσιεύθησαν ἐν τῇ ἐφημερίδι «Πανθεσσαλικῇ» τοῦ Βόλου.

Τὸ πρῶτον «Ἡ ΘΕΜΙΣ» Θ. ΜΑΝΤΖΑΡΗ.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ